ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CARL OTTO LENZ της 15ης Ιανουαρίου 1985 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Νομίζω ότι μπορούμε να καταλήξουμε αμέσως σε συμπέρασμα μετά την προφορική διαδικασία στην προκειμένη υπόθεση.

Πράγματι, μας υποβλήθηκαν ορισμένα ερωτήματα από ένα γερμανικό δικαστήριο και στα ερωτήματα αυτά πρέπει να δοθεί απάντηση. Το πρώτο ερώτημα έχει κατ' ουσία ως εξής:

« Απαιτείται για τη χρήση σήματος "Ε" χορήγηση άδειας ή όχι; »

Νομίζω ότι από τη διαδικασία προέκυψε σχετικώς ότι δεν χρειάζεται η χορήγηση άδειας από αρμόδια αρχή. Το σήμα « Ε » μπορεί να χρησιμοποιείται από το συσκευαστή ή από τον εισαγωγέα. Παρέμβαση της αρχής υφίσταται αποκλειστικά μόνο σε σχέση με τη διαδικασία του δειγματοληπτικού ελέγχου. Σωστά εξετέθη από την Επιτροπή ότι εν προκειμένω απαιτείται κατά κάποιο τρόπο η σύμπραξη του κράτους.

Το κράτος οφείλει να διαθέτει τη σφραγίδα του ελέγχου προϊόντων για την εφαρμοζόμενη μέθοδο, όχι το σήμα « Ε », αλλά την έγκρισή του για τη μέθοδο ελέγχου. Αυτό μπορεί να γίνει κατά τέτοιο τρόπο ώστε αυτό το ίδιο να λέγει ότι μέθοδοι σύμφωνα με τον τύπο F έχουν την έγκρισή μου. Μπορεί όμως επίσης να ελέγξει τη μέθοδο που εφάρμοσε ο συσκευαστής και, εφόσον φαίνεται επαρκής για την τήρηση των στόχων της οδηγίας, να την εγκρίνει.

Συνεπώς, φρονώ ότι παρά τις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες απόψεις, που αναπτύχθηκαν εν προκειμένω, δεν παρουσιάζονται ιδιαίτερες δυσχέρειες ώστε να δοθεί απάντηση στο ερώτημα που μας υποβλήθηκε.

Οι απαντήσεις που προτάθηκαν κατά τη γραπτή διαδικασία δεν διαφέρουν πράγματι τόσο πολύ. Διαφέρουν κατ' ουσία μόνο όσον αφορά το ψηφίο 4 του παραρτήματος Ι. Το εν λόγω ψηφίο περιέχεται στην πρόταση της Επιτροπής για απάντηση, όχι όμως στην πρόταση του εκπροσώπου της καθής.

Νομίζω ότι δεν μπορούμε παρά να πούμε εν προκειμένω ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας περιλαμβάνει το σύνολο και όχι μόνο μέρη του παραρτήματος Ι.

Συνεπώς, προτείνω σχετικά με το πρώτο ερώτημα του παραπέμποντος δικαστηρίου να δώσουμε την ίδια απάντηση που προτείνει και η Επιτροπή:

« Η οδηγία 76/211/ΕΟΚ του Συμβουλίου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει στους συσκευαστές το δικαίωμα χρησιμοποιήσεως του σήματος "Ε", εφόσον η ποσότητα που περιέχεται στην προσυσκευασία, και χαρακτηρίζεται ως πραγματικό περιεχόμενο, μετράται με ευθύνη του συσκευαστή κατά βάρος ή όγκο.

Χορήγηση του σήματος ΕΟΚ από κρατικές υπηρεσίες δεν απαιτείται. »

* Μετάφραση από τα γερμανικά.

Περαιτέρω είναι σκόπιμο χάριν σαφηνείας να προστεθεί επιπλέον ότι:

« Αν ο συσκευαστής αποφασίσει να διενεργήσει δειγματοληπτικό έλεγχο, τότε ο έλεγχος αυτός πρέπει να διενεργηθεί σύμφωνα με μέθοδο που έχει αναγνωριστεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους μέλους. »

Τέλος τίθεται το ερώτημα ως προς την απευθείας ενέργεια της οδηγίας.

Εδώ, θα πρότεινα να χρησιμοποιήσουμε τη διατύπωση της Επιτροπής. Ανταποκρίνεται ακριβέστερα στο παρόν στάδιο εξελίξεως της νομολογίας μας απ' ό,τι οι άλλες διατυπώσεις που προτάθηκαν.

Η διατύπωση αυτή έχει ως εξής:

« Ο συσκευαστής, ο οποίος διενεργεί έλεγχο, έτσι ώστε η ποσότητα να συμπίπτει πράγματι με το δηλωθέν μέγεθος και στον οποίο εντούτοις οι αρμόδιες υπηρεσίες αρνούνται να εγκρίνουν τη διαδικασία ελέγχου, μπορεί να επικαλεστεί έναντι αυτών των υπηρεσιών και ενώπιον εθνικών δικαστηρίων τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας και του παραρτήματός της I. »

Μπορεί να τεθεί το ζήτημα αν είναι απολύτως αναγκαίο εν προκειμένω να ληφθεί θέση επί του ερωτήματος αυτού. Εφόσον όμως το δικαστήριο της κύριας δίκης μας υπέβαλε το ερώτημα, συνηγορώ υπέρ του να δοθεί σ' αυτό απάντηση.